

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia I. Magdalenae planctus ad Crucem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

79

LIBER TERTIVS.
MAGDALENA
A M A N S.
ELEGIA I.

MAGDALENÆ *planctus ad
Crucem.*

MEN' (prô quale nefas!) mortis spe-
ctare triumphum?
Sanguineo in nimbo flebile sta-
bo gelu?
An mors atratas aget ad nigra fix-
na quadrigas,
Et statuet victo clara tropæa Deo?
Mors tantum scelus, ah! tantos mors ausa do-
lores?
Et crux immensis spinea silua malis?
Ah! necis immunem mors sic mors impia vitam?
Ah! quis sic potuit verrere morte Deum?
Ille triumphator, mundique, Erebique, necisque,
Nunc morti infelix ipse triumphus erit?
Sic caput augustum rea larua satelles Auerni?
Te Iesv, ah! quantum mutat acerbus Amor!
Sed sua sors mutata, meos nil mutat Amores:
Me dolor opto pari figat & ipse trabc.

D 4

Omnia

30 BALDVINI CABILLIAVI LIBER III.

Omnia persimilis, pectusque, caputq;; pedesque,
Ferre velim spinas, tela, flagella, cruces.
Vulnifico sub dente secant tibi tempora spinæ
Omnis & in spinas horridus ibit Amor.
Sin' vtramq; manum mors exedit aspera clavis,
Omnis & in clavis pessime manusque ruet.
Si latus irrumpt crudeli lancea ferro;
Et cor Magdaleis eruet hasta fibris.
Nec mors una satis: milenos posco mucrones,
Pectus ut effodian vulnera mille meum.
Ferrea sic aureum mihi saecla reducet in ænum,
Qui mihi vitali de nece viuet Amor.

ELEGIA II.

*Amor è Cruce MAGDALENAM
fauciat.*

MAGDALA quid ploras, stans Iudicis ante
tribunal?
Plus sape, & alternam spemq; metumq; seca.
Nónne vides læuo furor ut tonat ore querelas,
Sic tamen ut dextrum sternuat omen Amor?
Aspice, vti blandis radiis conniuet I E S V S,
Transpiratque pias in tua corda faces.
Scilicet emaculat veterem noua gratia labem,
Exuritque nigro criminis inusta sinu.
Pulchrius occumbes castis nunc hostia flammis,
Que vixti piceis improba larua genis.
Eia, sacro deside iugo iam nescia noxæ,
Cui mors sollicitas federat ante fores:
Nec magis emoueat fraus vlla, vel improbus
error;

Sed